

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Godina XXV. - br. 6, lipanj 2023.

Slaviti različitost na sinodalnom putu

UISG, 5. svibnja 2023.

Međunarodna skupina od 46 voditeljica formacije, sudjelujući na seminaru osposobljavanja u organizaciji UISG-a u Rimu, 5. svibnja 2023. proživjela je interkulturalni dan. Bilo je toliko sudionica koliko je zemalja bilo zastupljeno, posebno iz Azije i Afrike. Tema dana bila je: *Slaviti različitost na sinodalnom putu*. S. Nadia Coppa, kao predsjednica UISG-a, prenijela je poticajnu poruku odgojiteljicama i gostima. Rekla je da je taj dan "prilika za slavlje života, iskustvo vrednovanja raznolikosti i blagoslivljanja Gospodina za bogatstvo i jedinstvenost svakog od vas. Formativno iskustvo koje imate mijenja vaše osobne živote i imat će vrlo značajan utjecaj na budućnost vaših životnih zajednica."

Tema Interkulturalnog dana potaknula je naglašavanje dvaju važnih aspekata koje smo pozvane živjeti kao posvećene žene:

1. NA SINODALNOM PUTU: novi način postojanja u odnosu: sveopće prijateljstvo.

2. RAZNOLIKOST: poziv na življenje jedinstva u različitosti

NA SINODALNOM PUTU: novi način postojanja u odnosu: sveopće prijateljstvo.

Živimo u jedinstvenom povijesnom trenutku. Duh nas potiče na obnovu načina kako biti Crkva, živjeti zajedništvo.... biti redovnice. Sinodalni put kojim hodimo s novom sviješću potiče nas da budemo zajedno, da koračamo zajedno, da gradimo odnose na nov način.

Sinodalnost je put preobrazbe jer nas poziva da prijedemo iz ja u mi. To je proces uključivanja jer možemo prepoznati, kako je rekao papa Franjo, da „trebamo jedni druge, da je naše najveće, ali i najkrhkije blago, naše ljudsko zajedništvo, utemeljeno na činjenici da smo svi djeca Božja te da se nitko ne može sâm spasiti."

Sinodalnost nije unaprijed zacrtani put. Zahtijeva od nas da budemo otvoreni za neočekivanost Boga koji nas, slušajući druge, dolazi dotaknuti, prodramati, promijeniti." (Nathalie Becquart – podtajnica Generalnog tajništva Biskupske sinode)

Uči u sinodalnost znači zaputiti se, živjeti kao hodočasnici u hodočasničkoj Crkvi, biti otvoreni za uključivanje drugih u naše putovanje, u naš unutarnji život, prihvaćajući da nas to učini ranjivima, ali nas preobražava u novost.

Zvodnik

Uvodnik

◇ Slaviti različitost na sinodalnom putu

Iz svijeta ASC

- ◇ Ljubav prema prirodi
- ◇ 70. obljetnica Škole Predragocjene Krvi u Manasu
- ◇ 50 godina kao ASC – slavlje u Gvatemali
- ◇ Posjet Katoličkoj školi Sestra Thea Bowman
- ◇ Sjećanje na sestru Elenu Sarro: div karitativne ljubavi
- ◇ Steinerberg

Sadržaj

1	◇ Priči dođe kraj...	9
1	◇ "Pazimo jedni na druge, da se potičemo na ljubav i dobra djela"	10
3	Prostor za JPIC/VIVAT	
4	◇ Investirajmo u našu planetu!	11
4	U Družbi	
5	◇ Kalendar Vrhovne uprave	13
5	◇ Redovnički zavjeti	13
6	◇ Rođendani: slavimo život	13
8	◇ Preselile su u kuću Očevu	13

„Sinodalnost je ‘zajednički ples’ u kojem se svi, kroz živi dijalog i dijeljenje u povjerenju, kreću u odnosu jedni s drugima slušajući jedni druge i zajedničku glazbu Duha.“ To je umijeće Crkve koja prihvaća obnovu da bi postala sve više relacijska, inkluzivna, dijaloška i generativna.

„Sinodalnost je iskustvo utjelovljenja koje nas postavlja u stav slušanja stvarnosti, vapaja siromaha i potreba svijeta.

Vjerujemo da vas ovo međukulturalno iskustvo koje imate kao jedinstvenu šansu da iskusite vrijednost zajedničkog hoda, u uzajamnom slušanju, sudjelovanju i zajedničkom poslanju za Kraljevstvo preobražava da budete spremne dijeliti ove snažne vrijednosti s drugima u svojoj stvarnosti.

Odlučujući element u razumijevanju vizije sinodalnosti pape Franje je djelovanje Duha Svetoga i prepoznavanje raznolikosti karizmi... bogatstvo svake osobe na sinodalnom putu.

2. RAZNOLIKOST: poziv na življenje jedinstva u različitosti

Danas smo ovdje kako bismo slavile vrijednost različitosti kao prigodu za rast, prepoznajući da je različitost jedna od temeljnih vrijednosti našeg vremena.

Svatko od nas ima svoj jezik, svoje običaje i svoj način življenja istih vrijednosti i mislim da nema ljepše stvari na svijetu nego pokušati sve to podijeliti. Ono što nas spaja upravo je činjenica da smo svi različiti jedni od drugih i da smo dio jedne velike obitelji, one ljudske...

Raznolikost ne treba promatrati kao problem, već kao priliku za otvaranje novim kriterijima i novom načinu razmišljanja. Potrebno je shvatiti da je ljepota upravo u tome da se možemo uspoređivati s ljudima koji su potpuno drugačiji od nas kako bismo naučili, shvatili mnogo toga novoga i proširili svoje horizonte.

Budućnost međunarodnog redovničkog života značajno ovisi o sposobnosti svake zajednice da živi interkulturalno; integrirati raznolikosti i prihvatiti svaku kulturu. Ne postoje kulture koje su bolje ili lošije, nema nadmoćnih ili inferiornih. Svaka kultura je obogaćenje za crkveno tijelo i za pojedinačne kongregacije.

Papa Franjo govori o bogatstvu Crkve, opisujući je kao prekrasan poliedar, višestranu figuru.

Na taj način, učeći jedni od drugih, možemo bolje odražavati taj čudesni poliedar kakav mora biti Crkva Isusa Krista. Ona može privući mlade

upravo zato što nije jednodijelna cjelina, nego mreža različitih darova koje Duh neprestano ulijeva u nju, čineći je uvijek novom unatoč njezinoj ranjivosti i siromaštvu“ (papa Franjo, *Christus vivit*, 206-207).

Živjeti i stvarati prostor za raznolikost poziv je na produbljivanje zajedništva. U današnjem svijetu osjećamo potrebu za jedinstvom koje obuhvaća cijelo čovječanstvo i sve stvoreno.

Izazov je “prihvatiti svijet kao sakrament zajedništva” (*Laudato Si'*, 9) i živjeti to u najpotpunijem smislu. Jedinstvo u raznolikosti put je budućnosti, putovanje koje svaki dan iznova započinjemo. Pokušavamo kao pojedinci i kao kongregacije proširiti svoje shvaćanje interkulturalnosti i živjeti poslanje više međukulturalno.

Shvaćamo da međukulturalno življenje “zahtijeva svakodnevne nove početke u dijalogu, uvažavanju, prihvaćanju i poniznosti” za izgradnju “odnosa ravnopravnosti i suosjećanja”. Postati interkulturalan uključuje novo učenje i strpljivo slušanje, gledanje novim očima i sudjelovanje u trajnom obraćenju. U tom procesu pružamo ruku, rastemo i postajemo zrelije i sposobnije za promicanje jedinstva u podijeljenom svijetu. Međukulturalni život je učenje, put vjere. To je Božje poslanje i zajedno smo pozvane i poslone produbiti zajedništvo. Jer u Božjim očima “tvorimo divno sveopće zajedništvo”. (*Laudato Si'*, 220)

Zahvalna sam Bogu za bogatstvo svake od vas! Vi ste dar svojim kongregacijama, redovničkom životu, Crkvi i cijelom čovječanstvu. Koračajte zajedno s drugima, ne isključujući nikoga, osobito one koji trpe.

Budite sjeme nade, sol zemlje i svjetlo svijeta... Ne bojte se biti proročki znak zajedništva u rastrganom i podijeljenom, polariziranom i naoružanom svijetu. Budite spremne dijeliti svoj život bez računice ... dajte se bez mjere: vi ste blago.

Budite bezazlene kao golubovi i mudre kao zmije. Budite vatra koja rasplamsava druge vatre.

*s. Nadia Coppa, ASC
Predsjednica UISG-a*

Ljubav prema prirodi

Slijedeći ohrabrenje pape Franje i tolike pozive u korist Amazonije, Klanjateljice iz regionalne kuće i kuće Nazaret u Manausu posvećuju puno energije brizi o Majci prirodi, sada više nego prije.

Obzirom da postoji veliki komad zemlje oko kuće, a malo sredstava da ga održe lijepim i plodnim, sestre Edna Braga, M. Claudette Pereira, M. Clara de Albuquerque, M. Augusta de Souza i Analice Vieira... odlučile su:

- sakupljati ostatke voća za izradu ukrasa i gnojidbu zemlje;
- boriti se protiv štetnika koji uništavaju biljke;
- osigurati zaštitu biljkama kada je prevruće ili za vrijeme jakih kiša;
- pripremiti tlo za sjetvu sjemena.

Mnogi se dive našim biljkama i žele ih kupiti, kako one ukrasne tako i ljekovite.

Dali smo imena biljkama u samostanu Predragocjene Krvi u Manausu:

- Marijin osmijeh
- kruna od trnja
- Jakovljeve ljestve
- ti i ja
- početak plesa
- kraj plesa
- pustinjaska ruža (razne boje)
- amarilis
- ružičasti jasmin
- slamnati cvijet
- ljiljani
- lijepa noć

I mnoge druge biljke čija imena ne znamo na talijanskom. To ispunja naša srca zahvalnošću Bogu za ljepotu stvorenoga, raznolikost biljaka i cvijeća, mirise i boje koji nam omogućuju ukrašavanje naše kapelice.

S. Klara s radošću donosi najljepše biljke i cvijeće u kapelicu za Isusa i Mariju.

**s. Marilia Menezes, ASC
s. Maria Clara de Albuquerque, ASC**

70. obljetnica Škole Predragocjene Krvi u Manausu

I danas je hrabrost sestre Julitte Elsen, ASC, još uvijek izvor zahvalnosti i divljenja. Godine 1947. ona je, zajedno s drugim Klanjateljicama iz Sjeverne Amerike, došla u Brazil i otpočela našu Misiju, pokrećući mnoga djela. Među njima je i Škola Predragocjene Krvi u Manausu.

Danas slavimo Boga za 70 godina života naše Škole Predragocjene Krvi.

U prigodi obilježavanja ove obljetnice, s. Marilia Menezes, ASC, došla je na ideju intervjuirati sadašnju ravnateljicu i dugogodišnju prijateljicu Klanjateljica Krvi Kristove, gđu Alice Melo.

Bilo je zanimljivo saznati da su roditelji redateljice Alice Melo bili iz Coarija te da su Alice pomogle Klanjateljice, a posebno s. Xavier Ponce, čiji je primjer utjecao na njezin život. S. Bernadette Machado, ASC, tadašnja ravnateljica Škole Predragocjene Krvi, pozvala ju je da dođe raditi u Manaus iz svog prijašnjeg mjesta zaposlenja, Škole Sv. Marije De Mattias.

Alice je udana i majka je dvoje djece, u dobi od 25 i 27 godina. Diplomirala je nastavnu superviziju na Sveučilištu UFAM.

U našoj školi ostaje odgajati i evangelizirati u zajedništvu s ASC obitelji.

Alice je zahvalna na prihvaćanju i povjerenju Klanjateljica zbog kojih se osjeća kao kći. Zahvaljuje Bogu za naše poslanje i moli da nastavimo s ovim lijepim radom.

U prošlosti su mnoge Klanjateljice radile u Školi Predragocjene Krvi. Toliike su sestre dale primjer ljubavi prema djeci i mladima prenoseći entuzijizam kroz programe cjelovitog odgoja.

Neka Krv Kristova uvijek blagoslivlja ovo djelo i daje da raste!

**s. Marília Menezes ASC
s. Clara de Albuquerque, ASC**

50 godina kao ASC – slavlje u Gvatemali

Naučila sam nešto u travnju dok sam bila u Gvatemali na proslavi svojih 50 godina koje sam proživjela kao Klanjateljica - važno je poštovati našu prošlost. I važno je odati poštovanje krugovima sestara, prijatelja i obitelji koji su bili dio naših života i, na vrlo stvaran način, u poslanju s nama na toliko mnogo načina. Gvatemala je bila proslava tog zajedničkog misionarskog napora tijekom 34 godine.

Teško je riječima opisati koliko je obred bio jednostavan, skroman i lijep. Mogu samo zamisliti koliko su sati rada učitelji uložili da bi se to dogodilo. I koliko sati pripreme su trebali članovi zdravstvenog programa Sangre de Cristo koji su se posvetili gostoprimstvu, obrocima i prijevozu.

Proslava je završila otkrivanjem ploče u Institutu za obrazovanje Maria De Mattias, na kojoj je ispisana zahvala za 50 godina moje službe misionarke Klanjateljica Krvi Kristove. Postavljena je kao trajno obilježje na ulazu u školski ured. Prilično skromno i lijepo.

s. Kris Schrader, ASC

sestre Maria Hughes, Kris Schrader, Dani Brought i Barbara Hudock te Margo Young, C.PPS, bili su tako važan dio dana koje smo proveli u Gvatemali. Pomoglo je ljudima uvidjeti kako je poštovanje veće od mog doprinosa i u svemu izgovorenom odano je priznanje Klanjateljicama Krvi Kristove i našoj potpori naporima misije.

s. Kris

Posjet Katoličkoj školi Sestra Thea Bowman

Krajem travnja imao sam privilegij posjetiti Katoličku školu S. Thea Bowman u East St. Louis, Illinois, gdje Klanjateljice Krvi Kristove imaju bogatu povijest, a ondje još i danas oblikuju živote. U potrazi za pričom o dvoje sadašnjih članova nastavnog osoblja i jednoj Klanjateljici, koji se ponovno povezuju, svi na koje sam naišao dočekali su me s osmijehom i brzo se angažirali.

Dvoje članova nastavnog osoblja: gđa Crystal Taylor i gospodin Kenny Nance. Klanjateljica: s. Jane Gegg.

Ali, najprije, malo povijesti. Klanjateljice su velikodušno podržavale Katoličku školu S. Thea Bowman, potporom ASC Fonda te donacijama pojedinaca i zajednice. Škola je osnovana 1989. nakon spajanja četiriju preostalih katoličkih osnovnih škola u Istočnom St. Louisu, Illinois (St. Joseph, St. Martin of Tours, St. Patrick i St. Philip). Sestra Jan Renz vodila je prve godine integraciju kao nadzornica Ujedinjene katoličke škole East St. Louis.

Godine 2004. s. Janet McCann postala je ravnateljica Škole S. Thea Bowman. U to vrijeme uveden je Mirotni program, Obrazovanje kroz glazbu i umjetnost, uključujući vizualnu umjetnost, ples hvale, violinu i dvoranski ples. S. Janet služila je sve dok nije izabrana u ASC regionalno vodstvo 2012. godine.

Zajednički rad trenutne grupe 2023. godine još je jedno poglavlje ASC povijesti, kao i dio učiteljskog puta sestre Jane. S. Jane je prije mnogo godina angažirala Crystal kao svoju pomoćnicu u predškolskom odgoju, dok je Kenny sada učitelj koji je bio učenik sestre Jane kao predškolac. S. Sharon Van Horn, također ASC, volontira na različitim pozicijama u školi od 2014. Trenutno predaje šestom, sedmom i

osmom razredu i voditeljica je vjeronaučnog programa.

S. Jane se ove godine vratila školi kao honorarni volonter i trenutno pomaže u vrtiću i prvom razredu, a ima jednog učenika engleskog u trećem razredu. Čini se da uživa u svakom aspektu svog povratka.

“Raditi s Crystal prije nekih 30 godina bila je povlastica i divno iskustvo. Bile smo tim”, kaže s. Jane. “Bila je mlada i učila kako biti učiteljica. I ja sam bila! Stvarno smo učile zajedno. Čak i sada... 30 godina kasnije, kao volonter u školi, još uvijek timski radimo s odgojiteljicom. Tako je uzbudljivo biti dio ovoga. Izgleda da si često govorimo: ‘Sjećaš se kad...’”

Povratak Kennyja u Thea Bowman također je posebna situacija za sestru Jane, koja je 1986. godine uspostavila Program ranog djetinjstva za trogodišnjake i četverogodišnjake u Katoličkoj školi St. Philip u East St. Louis, nastavljajući ondje raditi tijekom spajanja škola do 1994. godine.

“Vidjeti Kennyja kako poučava i vodi učenike četvrtog razreda budi u meni osjećaje ponosa i zahvalnosti”, rekla je. “Znajući da sam sudjelovala u njegovom rastu i razvoju u ranoj dobi, i gledati ga sada uključenog i uspješnog na području obrazovanja doista je ugodno, divno i baš mi srce pjeva.”

Jeff Stahlhut

Regionalni direktor komunikacija

Sjećanje na sestru Elenu Sarro: div karitativne ljubavi

Danas to može izgledati čudno, ali ipak postoje oni koji tiho i odlučno posvećuju svoje živote drugima i predani su liječenju, spašavanju života i davanju nade. To su ljudi sposobni izgraditi duboke veze ljubavi i prijateljstva predodređene da traju.

Tako je bilo sa sestrom Elenom Sarro, sestrom Družbe Klanjateljica Krvi Kristove koja je završila svoje posljednje godine života u domu za starije i nemoćne "Sveti Gašpar" u Latini. Napustila nas je 15. veljače.

S. Elena imala je 85 godina i bila je neko vrijeme bolesna. Bila je to cijena koju je platila za svojih 18 godina, od 1980. do 1998., koje je provela u misiji Gvineja Bissau u Zapadnoj Africi, u naseljima Bula, Ingorè i Bissau. Posvetila je svoj život afričkom narodu nudeći svoju stručnost kao profesionalna medicinska sestra kako bi pomogla ženama pri porođaju, cijepljenju djece i iskorjenjivanju infekcija i bolesti koje su zahvatile Gvineju Bissau.

Obilazila je sela, odlazila tamo gdje je pomoć bila potrebna i pratila odrastanje djece. Bila je vrlo uključena u napore za promicanje žena. S. Elena nikada ne bi napustila tu zemlju i te zajednice

da je na to nije primoralo njezino fizičko zdravlje. Vratila se u Italiju, najprije 1998., a potom za stalno 2005., živeći u redovničkoj zajednici u Latini, dajući sve od sebe za svoje starije i bolesne sestre. Ipak, svoju Afriku nikada nije zaboravila. Njezina je strast bila zarazna. Laici koji su je upoznali na kraju su nastavili njezinu predanost za potporu misijama u Gvineji Bissau.

Annalisa Murri osnovala je neprofitnu organizaciju "Oltreconfini" (Izvan granica) koja prvenstveno djeluje u toj zemlji; Donata Corti osnovala je i nastavlja podržavati dječji vrtić u Buli; a Silverio Di Monaco, s druge strane, uvijek joj je bio posvećen pomažući u svakodnevnim problemima zajednice za koju je bila odgovorna i medicinska sestra; kao što je bio i odvjetnik Gianni Campagna koji joj je stavio na raspolaganje svoje stručno znanje. Svi oni će zauvijek biti njezini prijatelji, jer je s. Elena bila žena koja je sposobna angažirati druge i ostaviti trag u svom životu. Vidjelo se to u nedjelju 30. travnja kada se, nešto više od dva mjeseca nakon njezine smrti, njezina redovnička zajednica "Sveti Gašpar" odlučila sjetiti nje posvetivši joj sobu – primaonicu. Osim sestara koje su bile gošće zajednice, tu su željela biti i sva „njezina djeca“. Oni koji su dijelili afričko iskustvo prisjetili su se kako je bila sagnuta nad ranama bolesnika, uvijek dostupna, u bilo koje doba dana i noći, ne štedeći se. Nije ponudila samo lijek, već i prijateljstvo i nadu. "Bila je svugdje gdje je bila osoba koju je trebalo izliječiti." To je bilo njezino svjedočanstvo vjere i njezin apostolat. Bio je to doista intenzivan život. Bila je poznata kao "div milosrđa".

Sjećala su je se i djeca dijabetičari, sada već odrasli ljudi, o kojima se s. Elena brinula krajem 1960-ih u Palidoru i u Lignano Sabbiadoru, u Friuli Venezia Giulia. Zapravo, prije no što je poslana u Afriku, s. Elena je bila medicinska sestra za dijabetes u dva centra. Tada su djeca umirala od dijabetesa. Mali dijabetičari bili su smješteni i zbrinuti u internatu tijekom cijele školske godine, od osnovne škole pa sve do adolescencije. Educirani su da prepoznaju i sami liječe svoju bolest. Bilo je to vrlo inovativno iskustvo skrbi, ali i života u zajednici, naprednog za te godine. Ispričali su to Walter, Giovanna Ugo i Giuseppe, djeca o kojoj se brinula, a koji su došli u Latinu iz svoje regije Veneto. Nisu htjeli propustiti ovaj događaj. 0

Walter je taj koji uzima riječ, objašnjavajući koliko je važno što ju je upoznao. "Bila je prava majka koja nas je znala saslušati, odgajati o rastu i životu, bratstvu i solidarnosti. Bila je stroga kad je trebalo, ali uvijek brižna, spremna na oprost i razumijevanje. Dijelila je lijekove i ljubav." Odabrao je postati bolničar za dijabetes poput sestre Elene i sada je u mirovini. Poput nje, pomagao je drugima. Ganut je. Priča o lijepom objektu u kojem je bilo smješteno 40 bolesne djece, 20 djevojčica i 20 dječaka. I prepričao je odvajanje od njihovih roditelja, zatim brigu, hranjenje, učenje, igranje, prijateljstvo, suučesništvo i šale te zajednice razdraganih "40 lupeža". U središtu svega je ona, s. Elena. Od tada je prošlo više od 50 godina, ali sjećanje je vrlo živo.

Giovanna se sjeća da svoj život duguje sestri Eleni. Noću bi se u spavaonici, kad bi imala napadaje, pojavljivala "Mama Elena" koja bi je spašavala. Bez njezine intervencije ne bi uspjela. Ali ona nije bila samo izvanredna medicinska sestra. "Razgovarali smo s njom o svemu. Educirala nas je o socijalizaciji, pa čak i o spolnosti." Tih godina životi djevojaka i mladića bili su oštro razdvojeni. Nije tako u internatu u Lignano Sabbiadoru. "Bili smo ispred svojih vršnjaka", samodopadno primjećuje Giovanna. Suze joj navitu u oči. Postoji naklonost i postoji zahvalnost. Giovanna je kćer nazvala Elena. I Hugh i drugi također. Ova je sestra bila sposobna tkati duboke odnose koji nikada nisu prekinuti. Sada ti muškarci i žene "vraćaju" ono što su dobili u znak solidarnosti i brige za potrebite.

U ime zajednice Doma „Sveti Gašpar“ bila je tu s. Ema Zordan, koja je tako željela ovaj događaj i s ljubavlju se sjećala sestre Elene. Od nježnosti ju je nazivala "anarhisticom", jer nije podnosila pravila kada su je sprječavala da služi onima kojima je bila potrebna njezina skrb. „Za nju su oni u potrebi bili na prvom mjestu.“

Soba koja joj je posvećena sada je mali kutak Afrike. Obogaćuju je njoj dragi predmeti i fotografije. Postoji grupna fotografija s "njezinom djecom dijabetičarima" i njezinim snimkama običnog života u afričkim selima. Na jednoj fotografiji vidi se kako ozarena gleda spašeno dijete koje drži u naručju, na drugoj se prostrla pred nogama gubavca. To je bila njezina običnost kao "diva milosrđa". Život u kojem ima vremena i prostora za ljubav i brigu. U to su se uvjerile njezine sestre. Zbog toga su odstupile od običaja i prvi put prostoriju zajednice nazvale po nekome tko nije "proglašeni" svetac. Objasnila je to poglavarica Regije Italija s. Milena Marangoni. Ovo svjedočanstvo može pomoći boljem razumijevanju poziva pape Franje na življenje „milosrđa“ u svakodnevnom životu. Možda je preambiciozno. Možda je to stvar za svece. S. Elena nas poziva da probamo. Ona je uspjela.

Roberto Monteforte
bivši vatikanski novinar

Steinerberg

"Svaka priča ima kraj, ali u životu je svaki kraj samo novi početak"

Sestre Nadia Coppa, vrhovna poglavarica, i Bridget Pulickakunnel, vrhovna savjetnica, imale su priliku nazočiti završnoj euharistiji u Domu Svete Ane - Steinerberg tijekom nedavnog posjeta Vrhovne uprave Delegaciji Schaan, u drugoj polovici travnja 2023. Bilo je to vrijeme prisjećanja na sva čudesa koja je Bog učinio preko Klanjateljica u tom gradu te zahvalnosti za njihovo služenje i svjedočenje.

U svojoj kratkoj prigodnoj poruci s. Nadia je podsjetila da su brojne hrabre i predane članice Regije Schaan posvetile cijeli svoj život službi pomoći i praćenja prijelaza brojnih osoba s ovoga svijeta u vječni život. U posljednjih nekoliko desetljeća u Svetoj Ani služile su i Klanjateljice iz Hrvatske i Poljske. Iako bismo željele nastaviti služiti starijima i ranjivima, primorane smo prekinuti ovu službu jer se susrećemo s nekoliko izazova.

Iako Klanjateljice završavaju svoje neposredne službe u gradu, sigurne smo da će osobe koje preuzmu vlasništvo nad kućom nastaviti služiti potrebitima istim stavom i duhom kao Klanjateljice.

Članice Vrhovne uprave darovale su stablo masline, vječni simbol unutaršnjeg mira i sloge sestrama Delegacije Schaan (s. Elisabeth Müller, koordinatorica Delegacije, njezine dvije savjetnice – s. Agnes Ramsauer i s. Maria Hammerer, zatim s. Johanna Rubin, predsjednica Udruge Sv. Ana, te s. Judith Kuman i s. Zita Resch). Jedno od najštovanijih i najsvetijih stabala, maslina, ima značajno mjesto kako u svjetskoj povijesti tako i u svetim spisima. To je znak plodnosti i blagoslova i podsjetnik na plodan život tolikih sestara koje su dale svoje živote za našeg dragog bližnjega. Kroz povijest je ASC zajednica u Steinerbergu bila

proročki i generativni znak Božje prisutnosti među svojim narodom, osobito u brizi za najranjivije.

Maslina nas podsjeća na plodnu prošlost zajednice ASC, čiji su plodovi nježnosti, dobrote, brige i zajedništva bogato podijeljeni i ostat će zapisani u srcima tolikih ljudi.

Ovo stablo, za koje se nadamo da će biti posađeno, ostat će kao zahvalna uspomena i svakoga tko hodočasti u ovo mjesto našeg porijekla podsjećat će na svetu povijest naše zajednice.

Nadamo se da će sestre pronaći odgovarajuće mjesto za njega i da će se sljedeći vlasnik dobro brinuti o njemu u znak njihove odanosti i kao sjećanje na dobro koje su Klanjateljice činile gotovo jedno stoljeće. A stablo će biti podsjetnik na dugu 96-godišnju povezanost Klanjateljica Krvi Kristove s gradom.

U povijesti Klanjateljica Steinerberg zauzima posebno mjesto u srcima ne samo sestara Regije Schaan, već i onih iz drugih regija, uključujući Hrvatsku, Poljsku, Sjedinjene američke Države i Brazil. Jer Klanjateljice su započele putovanje ovim narodima i širile se iz Steinerberga.

Iako se naša službena prisutnost u Steinerbergu bliži kraju, nadamo se da će naše duboke veze i sjećanja ovdje nastaviti nadahnjivati buduće generacije. Da, krećemo u novo poglavlje.

s. Bridget Pulickakunnel, ASC

Priči dođe kraj...

Posljednje euharistijsko slavlje u Svetoj Ani u Steinerbergu bilo je 27. travnja 2023. Glavni slavitelj bio je generalni vikar biskupije Chur Peter Camenzid. Ovom "žalosnom" događaju nazočila su još tri svećenika koji su redovno slavili bogoslužje u ovoj kapeli. Također nekolicina pozvanih gostiju, među njima naša vrhovna poglavarica s. Nadia Coppa i njezina vijećnica s. Bridget Pulickakunnel, kao i vodstvo delegacije: s. Elisabeth Müller, koordinatorica, te njezine dvije vijećnice s. Agnes Ramsauer i s. Maria Hammerer.

Iz Udruge Sveta Ana nazočili su predsjednica s. Johanna Rubin i članovi udruge s. Judith Kuman i Bruno Hicklin. Došla je jedna ASC pridružena, sve ostale su se klonile službe, povrijeđene i ožalošćene ovim naglim zatvaranjem. Ravnatelj Doma sa suprugom i još nekolicinom pozvanih. Nije javno priopćeno jer se tada nije smjelo znati tko je kupac nekretnine. Dvije violinistice uljepšale su bogoslužje, a s. Johanna je svirala na flauti.

S. Nadia Coppa darovala je nama, Klanjateljicama Delegacije Schaan, stablo masline kao znak nade. Uskoro će pronaći odgovarajuće mjesto i nadamo se da će pustiti nove i duboke korijene. Mi sestre zajedno smo primile maslinu i zapjevale *Laudate omnes gentes...* Zajedničko stajanje u tom bolnom trenutku bilo je znak da smo jedna zajednica.

Na kraju bogoslužja uklonjene su relikvije s oltara. Jednu od njih će prenijeti u biskupiju Chur, a relikviju Marije De Mattias u Schaan. Jedan od najdirljivijih trenutaka bio je gašenje uskrсне svijeće, kao znak da ova soba više nije sveti prostor. U našim srcima osjetila se velika tuga.

Nakon 96 godina prisutnosti ASC u Steinerbergu, veliki dio naše povijesti došao je kraju. Nedostatak kvalificiranog osoblja bio je

razlog što je Dom za starije i nemoćne osobe Sveta Ana zauvijek zatvorio svoja vrata 31. ožujka 2023. U vrlo kratkom vremenu, od prosinca do ožujka, odvijalo se regularno povlačenje. Uprava Doma potrudila se pronaći odgovarajući prostor za sve štitićenike, a zaposlenici su, ukoliko su željeli, pronašli novi posao.

Za nas je bolno širenje toliko neugodnih priča u javnosti, šutnja o tome što se događa sa Svetom Anom. U trenutku zatvaranja nije priopćeno što će dalje biti s imovinom Svete Ane. Bolno je i proći kroz prazne prostorije, pomisliti na brojne sestre koje su dale svoju energiju i ljubav u ovom važnom apostolatu za dobrobit starijih osoba.

Konac Steinerberga je također vrlo bolan za cijelu našu Družbu. Ipak je to značajno mjesto u našoj povijesti. Godine 1845. ondje je osnovana zajednica u čast Krvi Kristove pod vodstvom Marije Terezije Weber koja se pridružila zajednici Marije De Mattias u Acutu već 1847. Sestre su tada bile protjerane i osnovale su novu zajednicu 1927. Poglavarica s. Anna Berger kupila je zgradu "Villa auf der Maur" i ustanovila kuću za rekreaciju i duhovne vježbe. Mnoge dogradnje i preinake tijekom godina pretvorile su zgradu u dom za umirovljenike i njegu bolesnih za 72 starije osobe iz regije.

Sada pokojnici ostaju na groblju u Steinerbergu, a u našim srcima nada da Bog može pisati ravno po krivim crtama.

s. Maria Hammerer, ASC

**“I pazimo jedni na druge, da se potičemo na ljubav i
dobra djela.”**

(Heb 10, 24)

Prisjećajući se prethodne godine i susretâ koje smo imale kao sestre juniorke zajedno s Vrhovnom upravom, mogu reći da je to bilo obogaćujuće i radosno vrijeme zajedništva. Svaki naš susret je imao neku temu o kojoj smo mogle razmatrati, dijeliti svoja razmišljanja prvo u grupama, a na kraju ih objediniti. Teme su bile povezane s našim pozivom, promatrale smo ga kao dijete koje odrasta, postupno uči i biva sve veće, a koje još treba rasti i učiti.

Na početku smo se upoznale obzirom da nismo sve imale priliku susresti se ranije. Za nas koje smo bile dio internacionalnog novicijata ovo je bila velika radost susresti se, ali i susreti i ostale članice naše Družbe. Upoznati našu veliku obitelj Krvi Kristove i podijeliti svoje živote, nade i snove sjajan je pothvat.

Kao što sam rekla, teme su se postupno razvijale, slušale smo o posvećenom životu i zavjetima, u Krvi Kristovoj danas, o karizmatiskom daru i snu sv. Marije De Mattias, koji se nastavlja u svima nama, o tome kako smo ukorijenjene u Krista, o nutarnjim motivima za apostolsku službu i, na zadnjem susretu, o nama samima koje smo proročki znak – učenice poslanja, poslana svima. Uranjajući u ove teme i dijeleći o njima mogle smo dosta toga naučiti. Nije samo moje gledište, nego svih, da mi tvorimo jedno tijelo Klanjateljica. To je najljepši dio ovoga: radeći zajedno, zajedno i rastemo. Kao što u poslanici Hebrejima stoji: „I pazimo jedni na druge, da se potičemo na ljubav i dobra djela.”

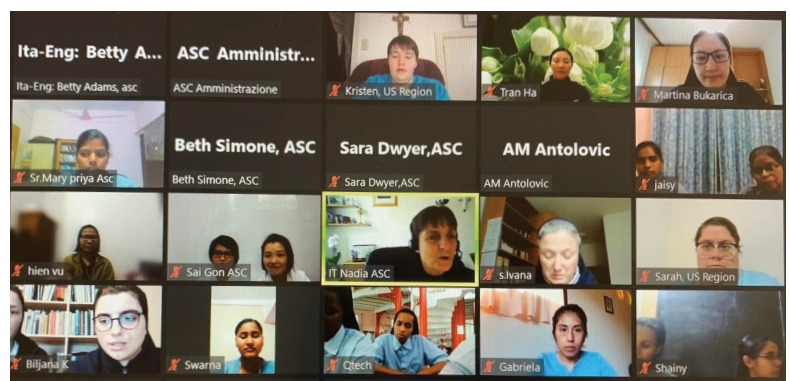
Na jednom od naših susreta predstavljale smo svoje kulture, običaje i apostolske službe svake regije. Bilo je nevjerojatno vidjeti i učiti o drugim kulturama i poslanjima. Slušale smo pojedine pjesme, vidjele plesove, slušale o ohrabrujućem apostolskom životu naših sestara i kako pomažu ljudima, i obratno. Čak smo i ogladnjele vidjevši ukusnu hranu koje su neke regije predstavile. Učeci o drugima pomaže nam rasti i cijeniti različitost u

ovome svijetu.

Iako smo imale tehničkih poteškoća, bile smo sretne da smo se mogle susresti, podijeliti svoja razmišljanja, osjećaje, snove i nade za budućnost Družbe. Podijelile smo i želju da ostanemo povezane preko e-mailova ili WhatsAppa jer nam je bilo jako lijepo i željele bismo ostati u kontaktu s našim sestrama diljem svijeta.

Na kraju, ali ne i najmanje važno, veliko hvala našoj Vrhovnoj upravi i sestrama koje su ovo učinile mogućim. Hvala vam što ste organizirale svoje vrijeme za nas, što ste nas okupile u jednu veselu zajednicu i što ste svesrdno predstavile ove teme. Iznimno nam je drago biti članice ove velike obitelji – Klanjateljica Krvi Kristove.

s. Biljana Kostić, ASC

Investirajmo u našu planetu!

22. travnja 2023. obilježen je 53. svjetski dan planete Zemlje. Ljudi slave Dan Zemlje organiziranjem različitih aktivnosti poput sadnje drveća, podizanja svijesti, zajedničke molitve, organiziranja rasprava, pisanja eseja, čišćenja okoliša itd. Širom svijeta se održavaju mnogi događaji i kampanje kako bi se očitovala podrška zaštiti okoliša.

Tema Svjetskog dana planete Zemlje je "Investirajmo u našu planetu". Ova se tema fokusira na poruku pokušaja spašavanja naše planete nadaleko i naširoko.

Mi Klanjateljice također smo vrlo smisleno slavile na različitim razinama, u svim regijama, delegaciji, osnucima i misijama. Koncept slavlja ovog dana je iskazivanje poštovanje Zemlji i održavanje mira na njoj. Duhovnost Krvi Kristove nadahnjuje nas da odajemo poštovanje svakom živom stvorenju na svijetu. Isus je svojom smrću i uskrnućem donio mir i nadu ljudima.

Papa Franjo kaže "Stvoreni svijet nije vlasništvo kojim možemo raspolagati kako nam se prohtije, a još manje je vlasništvo samo nekolicine. Stvoreni svijet je dar... divan dar koji nam je Bog dao da se za njega brinemo i koristimo ga na dobrobit svijetu, uvijek s velikim poštovanjem i zahvalnošću".

"DAN PLANETE ZEMLJE SVAKI DAN!"

Briga o našoj Majci Zemlji nije jednodnevni događaj. To bi trebao biti stil života. Tijekom proslave Dana Zemlje 22. travnja, integrirale smo to u naš online ASC molitveni krug. Imale smo zajedničku molitvu i formaciju za podizanje svijesti za roditelje naših učenika u Dnevnom društveno-obrazovnom centru Sv. Marija De Mattias'.

Ipak, prije ovog događaja, tu brigu za Zemlju integrirale smo u naše službe, kao što smo rekly na

početku, to bi trebao biti stil života koji se svjesno i promišljeno provodi. Akcija čišćenja naših ASC mladih u autohtonoj zajednici, dio je njihovog zagovaranja; oni to rade s djecom, budućim generacijama zajednica. U našim domovima, urbano vrtlarstvo je također još jedan način. Ne možemo spasiti cijelu Zemlju, a ipak ono što radimo u našem malom prostoru

stvara valove. (Sestre s Filipina)

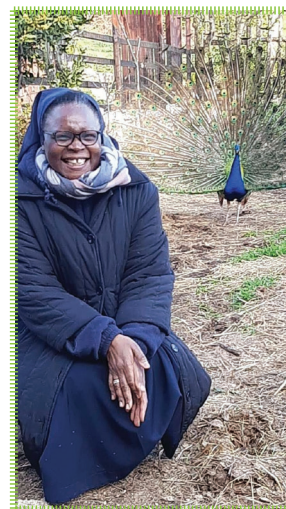

Kuća matica, Acuto: Značajnije smo obilježile taj dan započevši ga molitvom koju je pripremila s. Liana, Regija Italija. Molile smo s vjericima koji su došli u našu crkvu. Drugi čin bio je održavanje okoliša čistim. S. Martha i s. Rani su počupale korov iz vrta u znak naše odgovornosti da Božje djelo očuvamo u njegovoj ljepoti i skladu.

Naša treća aktivnost bila je posjet jednom od imanja u našoj župi, gdje uzgajaju razne vrste domaćih životinja poput mačaka, pasa, kokoši, pauna, koza, ovaca, patki, gusaka, magaraca, konja itd. Čudesna stvar bila je da među njima nije bilo barikada. Sve se ptice i životinje slobodno kreću bez straha. Među njima je sklad, ljubav, poštovanje i sloboda. Kako su lijepi! Članovi obitelji vrlo su spokojni, sretni i oduševljeni u svojoj brizi o njima. Jako ih vole. Kad smo ušle na to imanje,

osjetile smo da smo u Edenskom vrtu. Divile smo se ljepoti i ljubavi Božjoj i razmišljale o svojoj odgovornosti da zaštitimo i brinemo se o Božjem daru koji se slobodno daje svakome od nas. Vraćajući se kući, zaključile smo dan kratkim razmišljanjem o tome koja je naša odgovornost prema majci Zemlji? Molitvu je pripremila s. Rani Padayattil. Dan je bio vrlo uzbudljiv i poticajan. Zahvalile smo Bogu, stvoritelju Zemlje.

Zemljišna etika Klanjateljica Krvi Kristove Regije SAD

DAN PLANETE ZEMLJE... slavimo ritmove stvaranja; s Majkom Zemljom živimo vazmeno otajstvo života, smrti i novog života, s drugima čuvamo i njegujemo stvoreno... pažljivo slušamo mudrost Zemlje; poštujemo međusobnu povezanost i jedinstvo sa stvorenim i učimo što je Zemlji potrebno za održavanje života... štujemo Zemlju kao svetište u kojem je sav život zaštićen; nastojimo uspostaviti pravdu i ispravne odnose tako da sve stvoreno može napredovati.

Sestre iz Schaana

Za 22. travnja, Svjetski dan planete Zemlje, pripremile smo posebnu i kreativnu molitvu i uključile vrlo smislenu molitvu starosjedilaca prema glavnim smjernicama.

Poziv svima koji slučajno pročitaju

Obilježavanje današnjeg dana usmjerava našu pažnju na činjenicu da se prirodne katastrofe iz dana u dan povećavaju, a životi ljudi su u opasnosti. Ujedinimo srce i um u djelovanju za održivu, prosperitetnu i pravednu budućnost. Neka naša Zemlja bude zelena i čista. Volite Zemlju, spasite Zemlju i budite sretni!

s. Rani Padayattil, ASC

Kalendar Vrhovne uprave

1. - 4. lipnja: vrijeme zajedničkog vrednovanja u Acutu
18. lipnja: online orijentacijski sastanak zastupnica XXII. VS

Rođendani: Slavimo život

40. rođendan

s. Mary Stell Rachaganadhan 06. 06. 1983. Indija
s. Maria Mathias Mrema 17. 06. 1983. Tanzanija
s. Marta Majka 26. 06. 1983. Wrocław

50. rođendan

s. Alessandra Soares Pereira 08. 06. 1973. Brazil

80. rođendan

s. Cordula Heizmann 26. 06. 1943. Schaan
s. Isabel Esteban Garcia 27. 06. 1943. Španjolska
s. Sandria Latini 30. 06. 1943. Italija

90. rođendan

s. Margaret Washington 16. 06. 1933. SAD
s. Maria Domenica Chimienti 21. 06. 1933. Italija

Obljetnice redovničkih zavjeta

11. lipnja - Wichita

60. obljetnica
 s. Betty Adams
 s. Therese Wetta

Naše čestitke i molitve

Međunarodno glasilo
 Klanjateljice Krvi Kristove
 Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXV. - br. 6, lipanj 2023.

Uredništvo:
 Maria Grazia Boccamazzo, ASC
 Debora Brunetti

Prijevod
 s. Vesna Abramović - hrvatski
 s. Betty Adams - engleski
 s. Anastazia Floriani - kiswahili
 s. Bozena Hulisz - poljski
 s. Clara Albuquerque - portugalski
 s. Miriam Ortiz - španjolski
 s. Johanna Rubin - njemački

Preselile su u kuću Očevu

04. 05. 2023. **s. Gabrielle Rowe** SAD
 06. 05. 2023. **s. Veronika (Mara) Radoš** Zagreb
 09. 05. 2023. **s. Augusta Zaratti** Italija
 13. 05. 2023. **s. Gemma Buttinelli** Italija
 20. 05. 2023. **s. Orsola Cacciano** Italija
 28. 05. 2023. **s. Argira Tiberi** Italija